

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ærumnæ D. N. Jesu Christi

Thomé <de Jesus>

Monachii, 1676

Exercitium circa repressam vim amoris divini.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45834)

bilitas ac dignitas animæ consistit in eo, ut similis fiat suo Creatori, in perfectione & actionibus suis: quando ergo, ut filius prodigus, discedit ab hac regione similitudinis divinæ, ubi erit, nisi in regione longinqua, confusionis ac pudoris, in qua nihil inveniet, quod puritati sui Creatoris sit simile? & si anima tam cæca sit, ut non possit intelligere amorem DEI, & ex ejus comparatione seipsam; hoc saltem clarè videbit, quàm longè sit ab illo amore: quia in his teneris affectibus, quibus æstuat; in labore, quem subit eorum causâ; in mœrore, cùm non sit compos votorum; in fervore, quo illa prosequitur; in occupatione, quâ diffinetur; & in omnibus aliis, quæ patitur, deprehenditur manifestè, quàm homo amet seipsum, quàmque DEI, ac suæ salutis immemor, parùm aut nihil agat amore Domini, cui vitam & omnia debet, quæ habet.

EXERCITIUM

Circa repressam vim amoris Divini.

I.

TU non potes otari, ó ignis & amor Divine! & quando foris *Amor*
videris nihil agere, intus magis grassaris: quia, cùm non edis *Christi*
tuos effectus, non videris mereri nomen amoris & ignis. Tu, mi *nescit*
bone JESU, es DEUS amoris: Tu es purus ignis & amor Divinus, to- *otari.*
tus ardes: neque est opus, ut alius te, quàm tuus amor, excruciet;
quæ sunt hæc angustia, quibus amorem tuum coarctas, ó vita ani-
mæ meæ! ó vere amice animæ meæ! non est hæc tua natura:
semper valde sentitur, fatigat & affligit, quod valde æstimatur, ac
desideratur. Tu tantopere æstimas, ac desideras me cumulare gra-
tiis, fundere sanguinem, pati & mori pro me, totúsque impendi
mei amoris & remedio: quod dum differtur, ardes, suspiras, cru-
ciaris, affligeris. Desideras te mundo ostendere, & cogaris latere:
desideras docere tuam veritatem, & cogaris tacere: desideras *Sed conti-*
vocare & colligere peccatores, curare infirmos, implere omnia *net se ex*
virtute, & gratia, pati & mori pro genere humano, & cogaris esse *bedientia.*
absconditus & incognitus. Ex amore obedis Patri æterno, & obe-
diendo

D

diendo

diendo desideras, & desiderando pateris moras naturæ. Nondum potes tolerare labores tibi propositos; sed cruciaris tolerando dilationem ejus, ad quod venis in mundum.

*Non tamen
sine maxi-
mo sensu.*

II. O quàm parùm intelligunt amatores mundi hoc genus tui laboris! qui te amat, intelligit. Si tui servi, bone JESU, quos afflas puro amore, præ amore semper in tormento sunt, dum vident mundum perire, prolongari verò exilium suum, ac desiderium, quod in eis ardet, gloriæ tuæ, & salutis proximi, & hoc est eis continuum martyrium, quod sentiant deesse vires ad ea, quæ ab eis exigit amor, ac desiderium te complectendi: quale tibi tormentum erit, ô Domine mi, amare, desiderare, sperare, flagrare in tuo Divino pectore immensa incendia Divini purique amoris; si una scintilla, quæ à te provenit ac profilit in servos tuos, tantum potest in illis? benedicatur & laudetur semper sanctus hic amor tuus, ô DEUS meus, ac Dominus animæ meæ, qui tantum in hac expectatione tibi affert molestiæ. Hic, ô Domine, habes, quo eum exerceas ac mitiges: en, coram te adstat anima mea tam pauper & miserabilis, plenaque peccatis, cui solus amor tuus potest mederi, & in quo solo spem habet. Aspice, Domine, oculis tuæ pietatis interiora mea, & miserere vastitatis, quæ ibi est, & plagarum lethali-um hujus tuæ creaturæ.

*Noster
amor ter-
renus.*

III. O quàm longè absum, DEUS meus, à tuo amore! quia quod hic efficit in te, ut me adjuves, hoc facit in me amor mundanus, ut me à te separet: ad res terrenas curro impetuoso affectu; doleo, si differantur; affligor, si non potiar; irascor, si non procedant ex voto; exspecto cum desiderio, quæro cum studio, teneo cum sollicitudine, amitto cum magno dolore; quia me abstraxerunt, ac disjunxerunt à te. O me miserum! qui etsi totum hoc agnoscam, non tamen me satis cognosco: aliàs rumpe- rer dolore, videns quantò minoris æstimaverim te, gloria mea, quàm mundum; & quoties te meæ voluptatis causâ dimiserim.

*Divino se
subtrahit.*

O Divine Amor, quantum tibi debeo! quid me fieret, si tu infinitus non esses? neque enim aliàs me potuisses sufferre. Quoties DEUS meus, ingressus es hanc animam cum donis tuis, ac desiderio manendi mecum, & me bonis ditandi: at superveniente desiderio rei terrenæ, sine pudore ac reverentia, te foras ejeci, ut intrare possent

possent mei miserabiles & infelices affectus? quando postea me vides perditum & eversum per illos, mox revertor ad te, & invenio te patrem, & amicum, immemorem factæ injuriæ: subito me recipis in gratiam, excipis amanter, inspiras consilia salutaria, redis ad interiora mea: & ego necdum trado me totum tuo amorî. Redeo singulis passibus ad deferendum te, & amandandum à corde meo, per mea peccata, quæ magis delectant, quàm tu, Dominus meus: quandoquidem te propter illa dimitto.

IV. Et quomodo vivo, D E U S meus! quomodo coram te ista *Prò dolor.* confiteor sine dolore, qui mihi vitam possit exprimere! O misericordia infinita! O Bonitas immensa! O Pietas æterna! quantas causas habuisses jam pridem me abigendi à te, projiciendi me in infernum, atque tradendi in manus diaboli? & tu tamen ita infinite bonus es, ut hoc non facias, ut sustineas, expectes, ac sinas te despici, desiderans ut revertar ad quærendum & invocandum te, ut mihi denuo porrigas manum. O vita animæ meæ! qualis sum, quando te desero? sine vita, sine sanitate, sine luce, sine amore, traditus potestati meorum peccatorum, ac diaboli, cujus me voluntati subjeci. *Ne quod vellet, in nobis efficiat.* Quid dico, bone J E S U! sum sine te, Deo meo, omni bono meo, omni spe mea. O me pauperem, me infelicem! quando finietur tandem hæc odiosa mea peregrinatio? quando videbo me extra periculum te rursus amittendi, ô D E U S meus! Ignosce Domine: ignosce, J E S U: ignosce, Agnus D E I, hoc, quod vides in hac paupere anima mea: fac, ut consumar dolore ac sensu malorum meorum: en ego illa, & me simul injicio in ignem, qui ardet in te. sana, Domine, vulnera mea, & muta me totum ad voluntatem tuam. Hic operare, Domine, hic arde, hic desiderium tuum exsatura.

V. O quando me videbo possessum ab amore tuo, ut anima mea possit cum veritate dicere: Tu es Deus meus, amor meus, Dominus meus, omnia mea, & ego totus tuus! O quando contemnam omnia hujus mundi, & omnia desideria mea in te conjiciam, vita mea beata! O quando fatigabor hæc vitâ, ut res ejus tanto mihi sint horrore, quantum placebant, cum eas expeterem! O vita cordis mei! ardet nunc anima mea desiderio tenendi & amandi

te. Tu, Domine, sic amoris tui ignem accende in ea, ut semper ardeat, & in nulla amplius probatione sui deficiat. O mea flamma, & suavis amor meus, quid vis, ut faciam? quicquid hactenus amavi, vertatur contra me, ut cor meum convertatur ad te: cum omnibus rebus volo bellum habere, tecum solo pacem & amicitiam. Omnibus amore tui renuncio; te solum volo, tibi me restituo, me offero, me totum consigno. Infer mihi, Domine, pœnas, tribulationes & cruces, dummodo cum iis tuus divinus amor me comprehendat, vinciat ac teneat. Doce me Domine, sic ferre farcinam carnis hujus, ne te amittam, neque offendam: doce me multum pati pro te: doce me æstimare te: nesciam aliam jacturam, quàm tui; aliud lucrum, quàm tuum amorem: horream omnia, quæ abducunt à te: jaciam affectum meum, & amorem meum in ea, quæ ducunt ad te. Tu es unicus amor meus, & finis totius vitæ meæ, desideriorum meorum, & actionum mearum. Te quæram, tibi conjungar, te solum desiderem, & totum hoc, quod tu non es, amodo fastidiam. Defige, vita mea, in te omnem sensum, & cogitationem meam: delectet me solum pati pro te, & subjici voluntati tuæ. Obliviscere, Domine, præterita mala mea, respice desideria, quæ nunc mihi largiris: & quia scis, quàm gravia sint desideria, quæ differuntur, ne moreris, bone JESU, venire ad me, & recipere me ad te, quod summè desidero. Veni, Domine, & præsentiam tuam illumina tenebras hujus animæ, & fac, ut summa pœna mea sit mora tua in impertiendo mihi tuo amore. O quando, amor divine, facies opus tuum in anima mea! O Amor, non occupa te totum in torquendo hoc innocente agnello: suscipe etiam curam domandi & cicurandi ferum hunc lupum, animam meam, & eam semper duc ad manum. O utinam tandem videam me totum mutatum, & possessum à te, Amor Divine!

*Ac totos
occupando.*

VI. Et quid magni erit, Deus animæ meæ, si desiderem occupari me totum in te, posteaquam sine te perdo me, & video te semper mecum occupari sine alio lucro, quàm quòd te delectet me amare, ac donare gratiam tuam? nam fortè, mi bone JESU, es otia tus novem his mensibus, cum taceres, lateres, nec patereris, quod optabas? Minimè verò: totum hoc tempus impendisti sensui maiorum

lorum

lorum meorum, & obtulisti te Patri tuo æterno, impetrando & promerendo mihi miserationes & beneficia infinita: jam ibi habebas me præsentem, & amabas me: jam ibi vocabat me amor tuus ad unionem, & ad servitium tuum. Omnem guttam sanguinis, quæ acereſcebat corpori tuo, omne nutrimentum, quod hauriebas pro membris tuis tenellis, omne incrementum staturæ offerebas Patri æterno, & renovabas amorem, totum pro me deputans Cruci: ac totidem desideria, novosque gustus habuisti, multum faciendi pro me, quot momentis procedebat vita, & tuæ naturæ humanæ robur, quam mei amore assumpseras. Quid amplius pro me facere poteras, si ego Deus tuus fuisset? Adoro hanc Bonitatem, adoro hanc cogitationem, & amorem infinitum, tam generalem, ac tam particularem; tam antiquum, ac tam novum; tam amplum, ac tam minutum; tam æternum, ac toties renovatum. Obstupro & obmutesco: inflamma cor meum vero amore, ut possim sentire, gratus esse, ac te amare.

VII. Tu me, Deus meus! tu pro me! & quomodo non eras in eo, quod agis, nec te seducit malus affectus! Ergo Deus meus, tu me? Ah, ah. Bonitas! ah, ah, ah! amor sine lege, sine norma & mensura! adoro te, laudo te, desidero te, suspiro ad te. Veni Domine, & agè in me hoc, quod agis in te: & quia non admittis aliam rationem ejus, quod agis, quam amorem; doce me hanc legem, & hanc rationem, ut ea sola me regat. Quid magnifacio te valde desiderando, te multum amando, vivendo tibi soli; quandoquidem pro nihilo est, quod facio, neque dignè possum respondere debito meo? non possum esse primus, quia tu semper incipis: placeat ergo tibi, Domine, ut sim saltem secundus, & aliquâ scintillâ amoris tuo immenso respondeam. Sed tuum est, amor divine, facere omnia, & hoc ipsum, quod jam desidero, est opus tuum. Tolle, Domine, à me impedimenta tui amoris; dirue murum hunc interpositum inter te & me. Amor, qui tantopere te occupat mecum, moveat te, ut destruas, quod in me tibi non placet, nec satisfacit. Dirige, Domine, ac Deus meus, omne desiderium meum, spem meam, vires meas, totam animam meam, totum tempus, & omnes actiones meas secundum voluntatem tuam divinam. Quis
me

me cognoscit, sicut tu, Deus meus? quis videt necessitates meas, nisi tu, qui es unicum remedium? Ego adsto coram te, qualem me vides: quid jam desiderem, tu scis: quo ardore, qua tepiditate desiderem, tu solus intelligis: quantum tibi debeam, scis: quantum egeam tuo amore, tu, qui amas animam meam, optimè perspicis. Da mihi, Amor meus, hoc, quod vides mihi tam necessarium, ac præpara me ad recipiendum hoc, quod mihi dare solus tu potes. Ego sum tuus, & tu meus: tibi loquatur pro me amor tuus. En habes hîc me tibi subjectum quantum possum, oculis, desiderio, spe, animâ, omnibus viribus suspirando ad te. Quando venies, Domine, & abundanter me inflamabis totum tuo amore? ô Deus meus, ô amor meus, ô vita mea, ô ignis meus, ô mi dulcissime JESU!

Mater DEI, Virgo purissima, quis poterit unquam comprehendere, quæ consecuta es novem his mensibus? obmutescit hîc etiam lingua mea, loquatur desiderium meum. Da mihi hunc Dominum, da mihi eum, Domina vitæ meæ: da mihi eum, spes mea: plus petere nec scio, nec volo. Tu scis quomodo solum Christum desiderem: obtine mihi amorem, ut sciam desiderare perfectè; & brachia interna ac pura, quibus eum semper retineam. O Curia cælestis, quæ amas & amaris, & in hoc omne tuum bonum consistit, fac ne pauperculus ego hoc caream, sed ut vivam semper, amando, posteaquam vivo amatus ab hoc Domino, qui in vobis vivit & regnat.

EXERCITIUM.

Circa Incarnationem Domini.

I.

*Aoratio
Verbi In-
carnati.*

ADoro te, Verbum Incarnatum! adoro te, Fili DEI! qui factus es homo: adoro te, Deum verum, vestitum miserabili mea mortalitate & carne. Venisti, desideratus à patribus: venisti, salus animarum, vera vita & felicitas errantium peccatorum. Non gloriatur ampliùs cælum, quòd solum ipsum inhabites, posteaquam unitus meæ humanitati, & socius es mei exilij. Jam nulla creatura me contemnat, posteaquam non adoro Angelos, sed ipsi DEUM adorant hominem. Venit hora tua, ô fons aquarum viventium, Flumen copiosum, & affluens infini-